

U Fv1979;243A Husby-Sjuhundra kyrka¹

Litteratur: D 2:257; O. v. Friesen, Anteckningsbok II (UUB), s. 51; J. M. Johansson, Skrivelse till Riksantikvarieämbetet 20/8 1950 (ATA dnr 4062/52); S. B. F. Jansson, Uppländska, småländska och sörländska runstensfynd, i: Fornvännen 49 (1954), s. 3; Th. Snædal Brink, Rapport till Riksantikvarieämbetet 5/12 1978 (ATA dnr 6039/78); H. Gustavson & Th. Snædal Brink, Runfynd 1978, i: Fornvännen 74 (1979), s. 243; Runverkets supplementregister. **Avbildningar:** R. Dybeck, blyertsteckning (i: Richard Dybecks samling vol. 10, ATA), teckning (i: D 2:257, pl. 61); Hj. Johansson, foto 1950 (ATA); H. Gustavson, foto 1979 (ATA, återgivet i Gustavson & Snædal Brink 1979). **FMIS:** Husby-Sjuhundra 22:3

Fragmentet omtalas första gången av Dybeck i andra delen av *Sveriges runurkunder*. Det befann sig då på »Skolgården» och uppges vara nyfunnet. Om fyndomständigheterna har Dybeck endast uppgiften att »[s]tycket är för några år sedan funnet i en grundmur.»

Fragmentet verkar sedan ha försvunnit och av någon anledning blev det förbisett vid utgivning av Upplands runinskrifter. v. Friesen har fört upp denna sten efter Dybeck i en av sina anteckningsböcker, men han har inte tillfogat några egna noteringar från sitt besök den 30 april 1909. Det är alltså osäkert om han själv har sett fragmentet. Först den 21 september 1948 återfanns en del av fragmentet. Enligt en skrivelse från Riksantikvarieämbetets ombud J. M. Johansson låg det »i en stenhög, som förts från Husby-Lyhundra kyrkogård söderut till utfyllnad vid vägkorset, som bildas mellan utfartsvägen förbi Nya skolan och landsvägen Husby-Norrtälje. Ur denna stenhög hade tagits fyllning till en trapp vid Nya skolan, som ligger strax N därom». Fyndet gjordes av två skolpojkar, som även påträffade ett mindre runristat fragment, som visade sig tillhöra runstenen U 546.² Fragmenten fördes i juli 1950 till tornkammaren, där de nu förvaras. 1978 undersöktes och uppmålades stenen av Thorgunn Snædal och Helmer Gustavson 1978. Det publicerades av Snædal i *Fornvännen* året efter.

Finkornig, rödbrun sandsten. Fragmentet mäter i sitt nuvarande skick 25 × 18 cm och är 5 cm tjockt. Runhöjd: 5–6 cm. Ristningen är välbevarad. Fragmentet tycks utgöra toppstycket av en runsten med tydlig triangulär form. På mittytan nedanför runslingan finns rester av slingornamentik.

Inskrift (med det inom [ ] efter Dybeck):

...[efti]r brun...

5

... æftir Brūn[a](?)...

»... efter Brune(?)...»

Till läsningen: De första fyra runorna finns endast hos Dybeck. Av 5 r återstår den nedre hälften av huvudstaven samt den högra bistaven. Dessutom finns ett litet spår av anslutning av den vänstra bistaven. Därefter följer ett skiljetecken i form av ett kort lodrätt streck. Runa 6 b har öppen form och är något skadad i toppen. Huvudstaven i 7 r är bågböjd. Bistaven i 8 u är ansatt nedanför toppen av huvudstaven. Runan är inte stungen. 9 n har en ensidig bistav till höger, som skjuter över något på vänster sida om huvudstaven. Runan saknar toppen av huvudstaven samt den högra spetsen av bistaven.

¹ Tidigare Husby-Lyhundra kyrka. Stenen borde egentligen namnges efter skolgården som är den äldsta kända fyndplatsen.

² Johansson uppger även: »Det mesta av den kvarvarande stenhögen kom under våren 1950 att av vägarbetare överäckas med sten, grus och jord för utjämning av breddning vid vägkorsets västra sida.»

Ett digitalt supplement till Upplands runinskrifter

U Fv1979;243A Husby-Sjuhundra kyrka

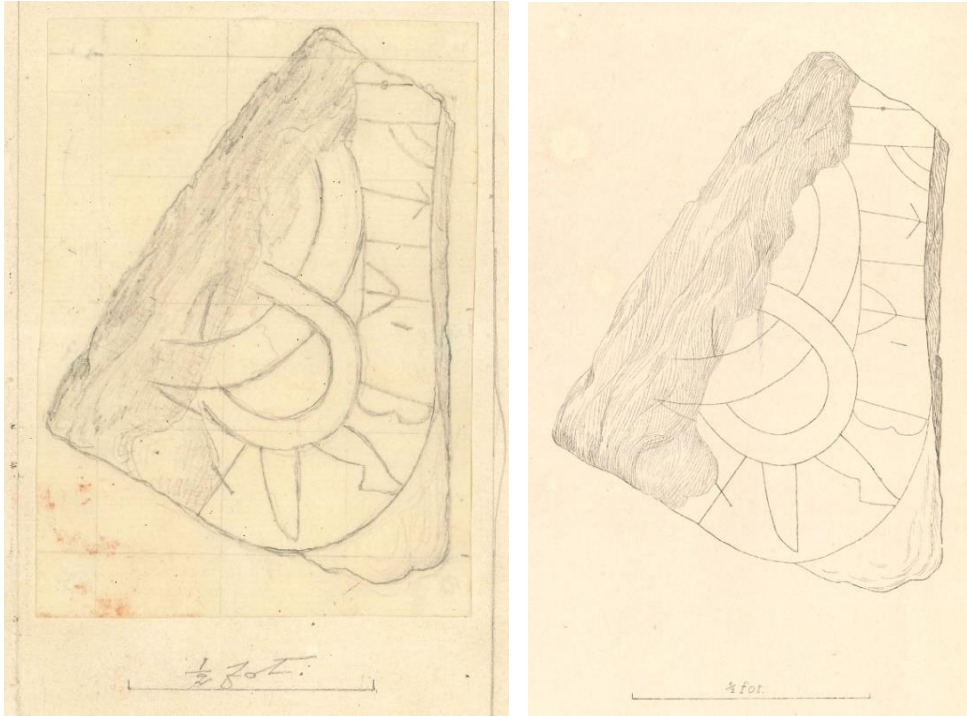

Fig. 1–2. U Fv1979;243A Husby-Sjuhundra kyrka. Teckning av Richard Dybeck i ATA samt i D 2:175.

Fig. 3. U Fv1979;243A Husby-Sjuhundra kyrka. Foto Magnus Källström 2018.

Dybeck supplerar namnet »BRUN(?A)», ett förslag som har upptagits i Samnordisk runtextdatabas. Namnet *Brūni* är ganska frekvent i runinskrifterna och denna förmodan kan mycket väl vara riktig. Namnet är sedan tidigare belagt i sex uppländska runinskrifter. Andra alternativ är namn som *Brūnkætill* (*Brūnkæll*) (U 371, U 494) eller det sällsynta *Brūn* (Ög 21). Däremot verkar *Brūniulfr* verkar mindre troligt eftersom man då hade väntat att **u**-runan skulle vara stungen.

Att stenen har haft en utpräglad triangulär form kan tyda på att den ingått som gavelhäll i en kistkonstruktion.

Detta dokument ingår i ett digitalt supplement till *Upplands runinskrifter*, en del av korpusverket *Sveriges runinskrifter*. Supplementen publiceras fritt tillgängliga på Internet.

Texten är ännu preliminär och kan komma att revideras. Hittar du felaktigheter eller känner till källor som inte har utnyttjats är du välkommen att meddela författaren dessa på nedanstående e-postadress.

Författare: Magnus Källström
E-post: magnus.kallstrom@raa.se

Riksantikvarieämbetet
Box 1114, 621 22 Visby
Tel. 08-5191 8000, Fax 08-660 7284
www.raa.se